Dosar nr. 4r-1629/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-25005850-02-4r-14052025 judecător Angela Vasilenco

D E C I Z I E
în numele Legii

23 decembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţă:
Preşedintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecătorii Marcel Popescu și Svetlana Vîșcu

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Vareaghin Ecaterina, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 martie 2025, prin care a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 894913 din 23.12.2024 și decizia de sancționare emise în baza acestuia, în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravențional și încetat procesul contravențional intentat împotriva lui Roșca Alexandru, pe motiv că nu există faptul contravenției,-

A C O N S T A T A T:

La 23.12.2024, agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Mușet Mihail a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT03 894913, prin care Roșca Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, fiind emisă decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale cu amendă în cuantum de 12 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 600 lei .

În fapt, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile lui Roșca Alexandru a fost reţinut că la data de 23.12.2024 orele 12:53, deplasându-se în ***** cu mijlocul de transport de model „Skoda Superb” cu n/î *****, a depășit limita de viteză pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, deplasându-se cu 65 km/oră, prin localitate, ignorând în consecinţă prevederile pct. 47 spct. 1) al Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009.

La data de 13.01.2025, petiţionarul Roșca Alexandru, a depus o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT03 894913 din 23.12.2024, care a fost înregistrată la 03.09.2024, cu numărul de intrare „235”, prin care a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare adoptată în

privința lui, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale.

În motivarea contestației a indicat că, prin decizia inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție din 23.12.2024, întocmit de agentul constatator Mușet Mihail, din cadrul INSP, a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin.(l) Cod Contravențional „Depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, ce se sancționează cu amendă de la 12 la 18 de unități convenționale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare. Menționează că, cu decizia și procesul verbal în cauză nu este de acord și solicită să fie anulate, cu încetarea procesului contravențional.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 martie 2025, a fost repus în termen și admisă contestaţia înaintată de petiționarul Roșca Alexandru.

S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 894913 din 23.12.2024 și decizia de sancționare emise în baza acestuia, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 12 unităţi convenţionale.

S-a încetat procesul contravențional intentat împotriva lui Roșca Alexandru, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Vareaghin Ecaterina a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 martie 2025, prin care solicită admiterea recursului, casarea.

În motivarea recursului a invocat că, consideră că hotărîrea instanţei de fond este una neîntemeiată şi nefondată. Invocând faptul că, au fost administrate probe ce confirmă comiterea contravenției de către Roșca Alexandru.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este tardiv.*

Conform art. 468 Codul contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin. (1).

Porivit art. 469 alin.(1) Codul contravențional prevede că, recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai târziu de 15 zile de la începutul executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanţa a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărârii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărârii asupra ei.

Instanța de recurs atestă că, din materialele cauzei s-a stabilit că hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 martie 2025 a fost pronunțată în lipsa participanților la proces, iar copia hotărârii a fost expediată participanților la proces, inclusiv agentului constatator prin intermediul poștei electronice, la 28 martie 2025 (f.d. 27).

Colegiul Penal constată că, *la 18 aprilie 2025*, cu încălcarea termenului legal, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Vareaghin Ecaterina, a înaintat cerere de recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 martie 2025.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă, că situația constatată denotă omiterea termenului de declarare a recursului 15 zile de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin. (1), pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, fapt expres stipulat în alin.(1) al art. 468 din Codul contravențional.

La acest aspect, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru remarcă jurisprudența constantă a CtEDO, unde Curtea a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn vs Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), inclusiv de a se interesa de soarta dosarului în care este parte.

Totodată, Colegiul notează că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea anumitor exigenţe legale, între care şi stabilirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Dispoziţiile legale criticate sunt în concordanţă şi cu jurisprudenţa CtEDO referitoare la dreptul de acces la justiţie. Astfel, CtEDO a statuat în cauza Golder împotriva Regatului Unit, că dreptul de acces la justiţie nu este un drept absolut. Acesta poate fi, prin natura sa, în anumite situații, supus unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale pentru prescripție, deoarece dreptul de acces, prin sine, cere reglementare din partea statului (Stubbings şi alţii împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996, pct. 51 - 52, Culegere 1996 IV).

În această ordine de idei, Colegiul Penal notează că, termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut

şi având un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Incidente speței sunt și prevederile art. 230 alin. (2) din Codul de procedură penală care statuează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen. Această prevedere legală are caracter de garanție procesuală, egală pentru toate părțile participante în proces, fiind impusă obligația îndeplinirii în termen a actelor procedurale, sub sancțiunea decăderii din acest drept procesual.

În concluzie, este cert că, depunând cererea de recurs la data de 18 aprilie 2025, împotriva hotărârii pronunţate la 26 martie 2025, adică în afara termenului legal, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Vareaghin Ecaterina a demonstrat o neglijenţă a drepturilor sale procedurale stipulate în legislaţia naţională. Or, exercitarea unui drept de către titular nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigenţe, cărora li se subsumează şi instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

În argumentarea concluziei, Colegiul Penal relevă că, potrivit practicii CtEDO termenul de exercitare a căii de atac începe a curge de la data pronunțării hotărârii (*hotărârea Sutter versus Elveţia*) că participantul la proces, care cunoaște despre faptul desfășurării în unui proces în care este vizat, este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului (*hotărârile Avramenco versus Republica Moldova şi Ponomaryov versus Ucraina*) şi că repunerea unei cereri în termen, în condițiile în care nu se constată temeiuri, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor judecătorești, ceea ce urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor şi violarea art. 6 CtEDO, drept care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare (*hotărârea Ghirea versus Republica Moldova*).

Prin urmare, Colegiul Penal nu se va expune asupra motivelor invocate în cererea de recurs și nu va purcede la examinarea fondului cererii de recurs, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt şi de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal.

În aceste circumstanţe, ţinând cont de cele enunțate, în lipsa temeiurilor legale de a repune în termen recursul declarat, Colegiul Penal consideră necesar a-l respinge ca tardiv, fără a trece la examinarea fondului cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin.(1) pct.1) lit. a), art.474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,–

D E C I D E :

Respinge ca tardiv, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Vareaghin Ecaterina, și menține hotătîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani

din 26 martie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de Roșca Alexandru, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 894913 din 23.12.2024 și decizia de sancționare întocmite în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele Colegiului, judecător Ion Bulhac

Judecătorii Marcel Popescu

Svetlana Vîșcu